

KRAI

Газета пропонує нову
БЕЗКОШТОВНУ
послугу:
SMS-ОГОЛОШЕННЯ
за тел. 8 (098) 246-18-95

В.Смерека

ПІДПРИЄМЦІ УСІХ КРАЇВ

БІЗНЕС

17 березня в Славуті відбулася конференція Товариства підприємців «КРАЙ». Участь у ній взяли не лише славутські бізнесмени, а й гости із Шепетівки та Хмельницького. Зокрема, з доповідю про бізнесову ситуацію в Україні виступила голова спілки роботодавців Хмельницької області Н.Погосян.

Окрім робочих питань, мова йшла про нагальне і наболіле – відносини бізнесу й влади. І якщо у стосунках з владою місцевою існує певне порозуміння (наприклад, знайдено компроміс у питанні ставок єдиного податку), то з представниками влади центральної (як-от правоохоронними і контролюючими органами) часто виникають конфлікти. Не так важить, що закладені ці проблеми існуючим законодавством і необхідністю «відзвітувати» у Київ про «успішні розкриття» і кількість заведених справ чи додатково отриманих до бюджету коштів – значення має те, що страждають від цього

підприємці. Характерно, що громадська думка, яка на зорі підприємництва була однозначною – «спекулянти» – тепер кардинально змінилася. Прості люди почали розуміти, що їхні пенсії і зарплати (а також прибрані вулиці, освічення, пристойний вигляд будинків тощо) напряму залежать від успішності бізнесу. Однак успішний бізнесмен, на погляд влади, продовжує залишатися найбільшим ворогом (бо фінансово незалежний, а отже, вільний у власному виборі), і водночас повинен бути дійною коровою для латання дірок у бюджеті (які виникли з причини недолгих рішень влади). Очевидно, що силою поведінкою влади питання співпраці вирішено бути не може.

Головним же лейтмотивом зібрання стало розуміння, що лише в спільніх діях підприємці можуть не лише захистити власні права, а й змусити владу займатися тим, для чого вона ізначена – служити людям.

Т.Біла-Маліновська

ЗУСТРІЧ ІЗ МІСЬКИМ ГОЛОВОЮ

ВЛАДА

Однією із позитивних сторін у роботі міської влади є її тісна співпраця із мешканцями міста, що, безумовно, радує. Проводяться і масові зустрічі з міським головою і гарячі телефонні лінії; славутчани мають змогу брати участь у створенні різних комісій, а також особисто ділітати своїми проблемами із В.Б.Сидором. Саме такий особистий прийом громадян відбувся 13 березня у приміщенні РБК, а пізніше і школи №7. Крім мера, у роботу включилися і його заступники.

Бажаючих задати запитання та отримати на нього відповідь виявилося вдосталь. Серед проблем піднімалися як особисті, так і ті, що стосувалися міста у цілому. До міського голови звернулися представники майже всіх категорій громадян: і пенсіонери, і приватні підприємці, і малозабезпеченні, і делегати трудових колективів. Кожного з них хвилювало щось своє, наболіле.

Уже вкторе Василю Богдановичу терпляче довелося обговорювати проблему тарифів. Вона і досі залишається однією із найактуальніших. Піднімалося і питання роботи ЖКГ, а особливо уточнення переліку послуг, які воно повинно надавати. В цій ситуації знову прозвучав заклик міського голови створювати об'єднання житлових співвласників, адже, на його думку, це дозволить відповідно вирішувати питання ремонту та благоустрою проблемних будинків.

Із уст однієї громадянки прозвучало, що на міському цвинтарі чиняться безконтрольні дії, адже на місці, яке вона придбала для себе особисто, було поховано іншу людину. А на вимогу пред'явити відповідну документацію була отримана відмова. Дані факти будуть перевірені.

Кілька чоловік підняли питання благоустрою мікрорайону «Сонячний», адже там роками не знають величезні калюжі. На це В.Б. Сидор дав обіцянку, що до Пасхи всі роботи по цій території будуть проведені, а дане питання буде повністю зняте з обліку проблемних. Взагалі, міський голова закликав всіх жителів міста активно взяти участь у місячнику очистки міста, адже роботи є дуже багато, а самому ККП у цій ситуації не впоратися.

За допомогою до міського голови звернулися жителі вул. Енгельса, які постраждали від пожежі, із проханням надати їм тимчасове житло. В.Б. Сидор пообіцяв надати їм частину необхідних будматеріалів, необхідних для відновлення будівлі, зокрема скло, шифер та деревоматеріали.

Було обіцяно вирішити і проблему жителів частин вулиць Комінтерну та Одухи, що знаходяться біля міського пляжу. Річ у тім, що дренажний колектор, прокладений біля їх домівок і призначений для водовідведення, не працює уже близько 20 років. Тому вода щороку майже підтоплює їх будинки.

В розpacі прийшов до міського голови 83-річний пенсіонер, інвалід війни першої групи, житель вулиці Горького. З його уст прозвучало прохання допомогти хоч якимось чином із ремонтом житла та надати одноразове харчування у їдальні. Вже 20 років він мешкає самотньо у власному сараї, адже його будинок згинув, а допомоги чекати намає від кого. Василь Богданович пообіцяв особисто навідатися до його оселі та визначити вид і розмір допомоги у цій ситуації.

Нікому із тих, хто прийшов у цей день на прийом до міського голови, не було відмовлено у допомозі. Кожне прохання було почуте та взято до уваги. І хоча мер поспішав на дуже важливу зустріч, але вислухав кожного.

Прибирання берегу р.Утка 16 березня.

Впійманий у ставу карасик, заплутався у викинутих в воду пластикових пакетах. Кожного року став чистять, і кожного ж року «добре» люди запаскуджають його.

P.S. Для представників «Грінпісу»: риба була випущена назад у ставок.

С.Сакалюк, начальник відділу культури

КУЛЬТУРА

Протягом 2006 року установи культури міста проводили свою роботу над розвитком та популяризацією української національної культури, удосконаленням культурно-мистецького обслуговування населення міста, наданням культурно-мистецьких послуг.

На сьогоднішній день у місті функціонує 6 установ культури: Міський палац культури, Центр культури та дозвілля, в який входить (кінотеатр ім. Т.Г. Шевченка та Парк культури і відпочинку ім. Михайлова), Дитяча школа мистецтв, Історичний музей, Бібліотека для дорослих та бібліотека для дітей, Муніципальний духовий оркестр.

На протязі року ними було проведено цілу низку заходів зокрема: новорічні ранки для дітей, заходи до виводу радянських військ з Афганістану, Дня Захисника Вітчизни, Жіночого Дня 8-Березня, Дня Перемоги, Дня молоді, Дня Конституції, Дня Незалежності, Дня міста, до професійних та державних свят, свят за народним календарем.

З приходом на посаду міського голови В.Б. Сидора – люди принципово та творчо – ставлення до культури в нашемі місті змінилося на краще. За його підтримки було придбано сучасну озвучувальну та освітлювальну апаратуру, було пошито сценічні костюми муніципальному духовому оркестру. У 2007 році виділено фінансування для проведення реконструкції Міського палацу культури та придбання костюмів колективам художньої самодіяльності міста. Хочу також сказати слова подяки і заступнику міського голови з гуманітарних питань С.Д.Дюнь, яка приділяє велику увагу установам культури міста. Її вдалося об'єднати усіх управління та відділи міськвиконкому для роботи на спільній результат – покращення культурного обслуговування населення міста.

Значна увага управлінням культури, установами культури міста приділяється підтримці творчо-обдарованої молоді. Це, зокрема, проведення різноманітних програм та конкурсів серед яких: вокальний конкурс «Соняшник», Міс Славутчанка, Міс Длюмовочка, Танцювальний конкурс «Терпихор-денс». Кращі представники нашої молоді приймали участь у різноманітних всеукраїнських, обласних конкурсах, де змінами призові місця.

Основне місце в проведенні загальноміських заходів відводиться Міському палацу культури. Адже розробка сценаріїв різноманітних заходів та втілення їх у життя – досить складний творчий процес, з яким на досить високому професійному рівні справляється його колектив. В Міському палаці культури функціонує 14 гуртків художньої самодіяльності, з яких 8 – дитячі. Всього у них бере участь 97 дітей та 78 дорослих.

Хочу коротко зупинитися на темі історичного музею. Це один із кращих закладів музеїного типу в нашій області, який проводить велику роботу по вивченю історії нашого краю та нашого міста. У минулому році видано книгу «Ішли в Славутські ліси партизани», проводяться різноманітні заходи та екскурсії, надається методична та практична допомога працівниками історичного музею установам, організаціям, які цього потребують.

У минулому році реконструйовано та впорядковано «Поле пам'яті», встановлено пам'ятник ліквідаторам Чорнобильської катастрофи. Також хочу виокремити значну подію для нашого міста: міська рада прийняла рішення про встановлення пам'ятника Т.Г.Шевченку.

У ініціативі міського голови виконавчим комітетом міської ради прийнято рішення про проведення в місті регіонального фестивалю української пісні, який буде відбуватися щорічно на честь «Акту Злуки» починаючи з 22 січня 2008 року. Сподіваємося, це надасть нового поштовху для розвитку вокального мистецтва в нашемі місті.

Велику освітньо-культурну роботу у нашемі місті проводить Дитяча Школа Мистецтв. Її педагогічний колектив прищеплює учням своєї школи потяг до прекрасного і великого мистецтва – музики. Великим авторитетом коритується в школі її художнє відділення. В дитячій школі мистецтв працює 5 відділень, на яких навчається 317 учнів.

Кінотеатр ім.Шевченка – один з небагатьох в нашій області, який зберігає профіль роботи та надає жителям нашого міста можливість знайомитися з новими кінострічками українського та світового виробника. За 2006 рік було проведено 360 кіносеансів, з них для дітей – 110. На протязі року кінотеатр віддало 25,5тис глядачів, з них 17,4 тис. дітей.

Сьогодні хочу з гордістю відзначити роботу нашого муніципального оркестру, який обслуговує усі загальноміські заходи та проводить розважальні програми для любителів духової музики в Міському палаці культури.

Значну роботу по обслуговуванню населення надають також бібліотечні установи міста, які проводять різноманітні заходи до ювілеїв видатних письменників та поетів, конкурси юних читців, виставки робіт народних умільців нашого міста. За минулій рік ними було обслуговано 1921 читачів.

Установами культури за 2006 рік надано платних послуг на суму 2016 тис грн. при плані 157,0 тис. грн. Відповідно до річного плану роботи управління культури на 2007 рік одним з основних напрямків роботи є змінення статусу української мови, тому всі концертні програми і розважальні заходи будуть максимально популяризувати пісні українською мовою, під час масових гулянь максимально буде звучати українська музика та пісня. В планах управління культури є створення та проведення молодіжної дискотеки «Український верніаж», на яку буде проводитися значна знижка під час придбання квитків для тієї молоді, яка буде приходити на дискотеку в українському національному вбранні.

Звичайно, культура – це люди, які закохані в мистецтво, пісню, вишивку, займаються розвитком та популяризацією народних промислів, якими багате наше місто. Окремо хочу відмінити керівників аматорських колективів міста:

Федорчук Ніна Олександровна – керівник народного хору Держлігоспу,

Чичмар Іван Іванович – керівник народного хору заводу «Будфарфор»;

Сайльєр Майя Іванівна – керівник зразкового дитячого гурту «Перлинка»;

Олійник Микола – керівник танцювального колективу заводу «Будфарфор»;

Моторний Анатолій Олександрович – керівник народного хору ветеранів війни та праці;

Леонтьєва Тетяна Іванівна – керівник народного хореографічного колективу «Нове Покоління».

а також багато інших аматорів народного мистецтва Славути.

Не все задумане вдалося втілити в житті. Але ми намагаємося приносити людям радість та хвилини задоволення. І якщо вони виходять із палацу культури, кінотеатру або бібліотеки із посмішкою та гарним піднятим настроєм – це найкраща нагорода для нас, працівників культури.

В переддень професійного свята хочу усі

**ЮВЕЛІРНИЙ САЛОН
АВГУСТ**

- всі види ремонту ювелірних виробів
- виготовлення ексклюзивних ювелірних виробів на замовлення ручної роботи з використанням дорогоцінних каменів
- роздрібна торгівля ювелірними виробами

Запрошуємо Вас з 9.00 до 17.00, крім понеділка, у суботу до 16.00, неділю до 15.00 м.Славута, в.Червона Площа, 8 тел./факс (03842) 2-20-43

під ААН №238731 МФУ від 25.12.2001

3 поверх офісно-торгового центру ОТС в.Комінтерну: 45 Тел. (03842) 7-29-05

**ПОСТИЙНА 30%
ЗНИЖКА**

ГРАНД-ПЛАСТ

МЕТАЛОПЛАСТИКОВІ ВІКНА, ДВЕРІ, ВІТРАЖІ
ВІД ВИРОБНИКА
СКЛО ТА СКЛОПАКЕТИ

Гарантія 5 років Гнучка система зникнення (2-20%)
Монтаж, демонтаж, доставка - безкоштовно!

підвіконня, відливи пвх, москитні сітки, броньовані двері
Профіль ОРЕНТЕСК, РЕНАУ.
Фурнітура MACO (Австрія)

Формування фоторежиму

Тел. 8 (03842) 2-12-56, 7-18-06
8 (067) 384-31-46
8 (067) 384-53-75

ПП МАЦЮК С.О.

- Якщо ваші гроші забрав бандит - це пограбування, якщо фірма - це бізнес, якщо податківці - це закон.

- Після кожної катастрофи чутно радісний голос «А я ж попереджав!»

- І не можуть так на мене!

- Не така сті рашна межа бідності, як межа терпіння.

НОВІ ЦНІ - НОВА ЯКІСТЬ!

ТРИ ЛЕВА

ГАЗОВІ КОТЛІ, КОЛОНКИ, ПЛИТИ, КОЛЕКТОРИ, КУХОННІ ВИТЯЖКИ КОМПЛЕКТУЮЧІ ДЛЯ СИСТЕМ ОПАЛЕННЯ, ВОДОПОСТАЧАННЯ

ГАРАНТІЯ працюємо: 9.00-17.00
МОНТАЖ вул.Б.Хмельницького, 25А
СЕРВІС 8 (097) 944-52-39

МЕРИДІАН

ШІРОКИЙ ВИБІР АУДІО- та ВІДЕОТЕХНІКИ ПОБУТОВОЇ АПАРАТУРИ

знижка до Пасхи 10%

Газети Правда, 17, 2-й поверх магазину "БРЕНД" 9.00-18.00 без перерви та вихідних

**НАУКОВО-МЕДИЧНА ЛАБОРАТОРІЯ
“МЕДИЧНА ПРАКТИКА”**

◆ Діагностика гепатитів, гельмінти, герпесів, алергічних захворювань, безпліддя, захворювань, що передаються статевим шляхом.

◆ Прийом акушера-гінеколога, педіатра, косметолога.

Славута, Кузовкова, 22
(03842) 700-77, 8 (096) 3686328
пн-птн 9.30-17.00, сб.10.00-14.00

ТРИ ЛЕВА

ЕЛЕКТРОІНСТРУМЕНТИ, РУЧНІ ІНСТРУМЕНТИ, БЕНЗОІНСТРУМЕНТИ, ЗВАРЮВАЛЬНІ АПАРАТИ, БЕТОНОЗМІШУВАЧІ, ЗАСОБИ СКРІПЛЮВАННЯ

вул. Б.Хмельницького, 25А працюємо: 9.00-17.00 8 (067) 384-13-83

**ЗАГУБЛЕНІЙ КЛЮЧ
ЗАПАЛЮВАННЯ
ВІД АВТО МІЦУБІСІ
НАГОРОДА 100\$
т.2-22-28**

“АВТОГРАФ”

Увага! Ми розширили спектр послуг, та гарантуємо їх виконання належної якості

Пошук та редагування контрольних робіт, рефератів, курсових, дипломних;

Виготовлення вітальних адрес, візиток, сканування та реставрація фото;

Друк з ваших носіїв на лазерному принтері, кольорова ксеро копія А3, А4 формату;

Зкріплення пластиковими пружинами документів, рефератів, курсових.

НЕ ВІРИТЕ? Приходьте і переконайтесь

(03842) 7-07-62, 7-14-86 E-mail: avtograf@urpost.ua вул. Радянська, 24

БУДІВЕЛЬНІ МАТЕРІАЛИ 2

колишній магазин “ГОСПОДАР”

ІНСТРУМЕНТИ
ЕЛЕКТРОІНСТРУМЕНТИ
ПЛАСТМАСОВІ ВИРОБИ
ЛАКО-ФАРБОВА ПРОДУКЦІЯ

ЗМІНЕНА АДРЕСА ОФІСУ

Тепер нас можна знайти:
м.СЛАВУТА, вул. Комінтерну, 45,
ОТС, 5 поверх

тел. 2-33-25
7-24-22

дизайн-студія

МОЛОТОК

МЕБЛІ

- Кухні
- Вітальні, спальні дитячі
- Меблі для офісів
- Торгівельне обладнання
- Меблі спеціального призначення

РЕКЛАМА

- Щити, таблицки, вивіски
- Зовнішня світлова реклама
- Таблички на склі, дзеркалі
- Об'ємні літери

БАГЕТИ

- Рами для картин
- Рами для фотографій
- Паспарту

СКЛО

- Прирізка скла, дзеркал
- Шліфування та поліровка торців
- Нанесення логотипів та малюнків на скло (піскоструйний метод)

**10 РОКІВ
ДОСВІДУ**

меблевий цех

ПРИВАТНЕ ПІДПРИЄМСТВО

Всі види рекламних послуг

- Реклама на білбордах;
- Реклама на тролах;
- Переносні тротуарні вивіски;
- Реклама на будинках;
- Реклама на транспорті
- Флаєри, пропорці
- Візитки, бейджі
- Настільні календарики
- Друк на пакетах
- Друк на тканинах (футболках, кепках, спецодязі)
- Друк на чашках та попільнничках
- Нанесення логотипів на ручки та запальнички
- Об'ємні наклейки

Ми не обіцяємо, ми гарантуємо

НИКОТРАСТ

ВСІ ВІДІВ БУДІВЕЛЬНО-ОЗДОБЛЮВАЛЬНИХ РОБІТ

ДВЕРІ ВХІДНІ, МІЖКІМНАТНІ
МЕТАЛОЧЕРЕПІЦЯ
ПРОФНАСТИЛ
ОНДУЛІН, ГУТАНІТ, БІТУМНА ЧЕРЕПІЦЯ
ГІДРО-ПАРОБАР'ЄРИ
ГІПСОКАРТОН ТА КОМПЛЕКТУЮЧІ
ЛАМІНАТ
ФАРБИ
СУХІ БУДІВЕЛЬНІ СУМІШІ
МЕТАЛОПЛАСТИКОВІ ВІКНА

м. Славута, вул.Газ. «Правда», 19 (р-н меблевої фабрики) Тел. 8 (03842) 22527, моб. 8 098 2461895

В.Напіткін

ВЗДОВЖ ПО «ПІТЕРСЬКІЙ»

«Пройдусь по
Абрикосовій, зверну
на Виноградну,
і на Тінейтій вулиці я
постою у тіні»
Ю.Антонов (пісня)

Отже, справа з
перейменуванням
вулиць таки зрушила.
Не те щоб активно, і аж
на 16-й рік незалеж-
ності, але Славута таки
відірвалася від
радянського берега і
вирушила... куди?

Існує заяблена
легенда, що «треба
врахувати усі думки».
Звісно — щастя

повинне бути для всіх задарма, і ніхто не повинен піти ображеним. Хтось, можливо, захоплюється героїзмом Чингіз-Хана, а комусь не дає спокою гітерівський план «Барбаросса» — але чи варто брати до уваги такі західні? Інакше кажучи, якщо серед білого дня хтось захоче поставити у центрі міста пам'ятник Людовику XVI чи Гілеру (як-от поставили свого часу Леніна) — зіде з рук чи ні? Можна було б виділити одну якусь вулицю на всіх і розбити її на ділянки. Номери з 1 по 9 — вулиця Наполеона. З 11 по 19 — проїзд Леніна. З 21 по 29 — бульвар революції (англійської буржуазної), який з 31 номеру плавно перетикає у вулицю революції той самої. Що цікаво — в деяких головах таки зрея подібна думка щодо шматочка вулиці Леніна — залишили останнім з могікан сотню метрів, най ся тішать. Забрати з «Газети Правда» газету, залишивши саму лише правду — і вівці нібито цілі, і вовки сіті. Тобто нібито зробили, але не дуже і не до самого кінця. «Татку, ти хотів сина чи дочку?» — «Розумієш, взагалі-то я просто хотів розважитися»

Ось тут у мене особисто і почалися питання. Насамперед щодо «всіх думок». Панове, повинні бути враховані не «всі», а насамперед свіжі думки. Інакше це все нагадує захоплюючу суперечку про життя на Марсі до відкриття телескопа. Іншими словами: для кого і навіщо все це робиться — якщо для галочки, то чи варто чіпати тему, а якщо для майбутнього — то чи варто мобілізувати для вирішення питання найкращі ідеологічні сили минулого? Діти вчать історію України, яка жодним чином не співпадає з тим, що вчили потенційні поважні члени створюваної комісії з питань перейменування. Але чи будуть представлені фахові сучасні історики у комісії? Адже тут і зараз зовсім по-іншому трактуються події та імена. Тому у разі перейменування комісія повинна не «враховувати усі думки», а ВІЧИТИ питання ПОЯСНИТИ людям, чому потрібно бути трохи попереду зашкраблого часу. При цьому, можливо, наступивши на горло звичній пісеньці. Конкретніше: чи можлива в Славуті вулиця імені Симона Петлюри? Вірніше, так: чи ризикне комісія бодай винести це на депутатське обговорення? А ще вірніше: чи спаде така ідея на думку людям, які — прі всій повавзі до них — мають радянську освіту? Ні? Чи усе ж таки так? Продовжимо: чи можлива в Славуті вулиця Романа Шухевича або Степана Бандери? Врахуємо, що районна рада підтримала депутатське звернення до Президента України про надання головнокомандувачу УПА звання Героя України, а обласна визнала вояків ОУН-УПА учасниками бойових дій — отже, навіть з точки зору закону все чисто. Під виконкомом (славутським!) не було помічено ЖОДНОГО (!) протестувальника. Судіння Волинь оголосила 2007-й рік роком УПА, Івано-Франківська обласна рада на обласному ж рівні широко відзначає сторіччя з дня народження Шухевича. Шо робимо? Пропонуємо чи ні? З того ж ряду Андрій Мельник і Євген Коновалець. Панове з комісії — ваше слово перше. Мені цікаво! Додам ще більш крамольне: я, росіянин, вважав би за честь жити на вулиці імені Романа Шухевича чи Степана Бандери. Буває і таке. Знання Пушкіна та читання Толстого не заважає мені поважати українську — справжню! — історію (це вже зауважаю до інших росіян, а також тих українців, що намагаються у будь-якому питанні вислужитися перед вічною пам'яті старшим братом — панове, повірте, цього не потрібно робити. У вас при цьому занадто западливий і смішний вигляд).

Ідемо далі: вулиця Мазепи. У 1991 році вулиця Радянська (іронічні долі) у Хмельницькому ледве не отримала це ім'я. На заваді став лист, опублікований в газеті — якесь хмельничанка заявила, що вона «не зможе після цього дивитися в очі своїм російським друзям» — гетьман же зрадив Петра I під Полтавою. До звернення дослухалися. Вулиця тепер нейтральну назу — Прибузька. Хто тепер згадає отого листа, з якого фонатном били хахляцька меншовартист і тваринний страх — але результат очевидний. Портрет гетьмана не перший рік прикрашає 10-гривневу купюру. Всі звікли. Але ж все одно оті уроки історії у радянській школі трохи печуть, трохи змушують суміжати — ми вже віримо, що Іван Мазепа таки був правий, таки був українцем... але ж так шкода бідолашного Петрика першого. От цікаво — як поведеться у такому випадку славутська комісія і депутати?

Гетьман Іван Виговський. Перемолотив на капусту російський окупаційний корпус під Конотопом. «І лунає волання крізь дим — я не хочу потопу, лише дай моїм коням гнідим досягти Конотопу». Не захотів розпочинати заради утримання булави громадянську війну — просто зрікся влади. Мабуть, єдиний такий випадок в історії України. Пожалів своїх, не підняв руку. Між іншими, мав маєтності у Деражні (що на Хмельниччині). Страчений поляками. А чи ми пожаліємо незрадливого гетьмана, чи стачить сили, аби славутчани ходили вулицею Івана Виговського? Щось подібне повторилося під Крутами — триста діткамів жалюгідними гвинтівками боронили Україну знову-таки від росіян, п'яною матросні, що перла на Україну. Ті діти загинули майже всі. Чи виявляється вони достойні, аби інші діти — вже славутські — ходили до школи вулицею імені героя Крут? «Нас тут триста, як скло, товариства лягло...»

Ще далі: вулиця Січових Стрільців. Невідомо, як до цього взагалі поставитися. Псусе картина факту, що у цьому військовому формуванні служив син Івана Франка. Від цього не відрістишся. Франко навряд чи відпустив би сина на пропащу і брудну справу — отже, нібито й нема сенсу відмовлятися від назви — ще й які гарно! Вулиця Січових Стрільців! Та й у світлі задекларованої єдності Схід-Захід, а також враховуючи наявність у Хмельницькому вулиці Стрілецької, можна було б ризикнути. Але чи ризикнемо? Чи повіє буйнесенський вітер з широких степів, чи прославить по всій Україні Січових Стрільців?

Олег Ольжич і Олена Теліга. Вулиці давно є в Києві. Ще від часів Кравчука. Розстріляні німцями у Бабиному Яру — і тут в їхній біографії ніби все чисто. Але ж розстріляні за те, що посміли бути українцями — а раптом це когось образить? А раптом славутчани «не зрозуміють»?

Вулиця Волинська. Тому що Славута — таки Волинь. Але з усіх усюд товчуть — газета «Подільські новини», телеканал «Поділля-центр», подільський край, те, се. Погодимося — а чи ризикнемо відстоюти древню назву свого краю?

Власне, відповідь на питання полягає у дилемі: справа робиться для того, аби її вирішити, чи «спустити на гальмах»? Тому що запропоновані підхід «визначити три назви, а потім з них вибрати найкращу, порадившись з людьми» дуже схожий на передчуття звичного результату «аби чого не вийшло». Адже на назву імені Симона Петлюри завжди знайдеться якесь більш загальноприйнятна Зелена і «думка народу», а від імені Романа Шухевича можна відбитися третьою вулицею Будівельників. Щоб задоволені залишилися майже усі.

А що історична правда вкотре сконає десь під парканом — ну, така її доля.

Головне, аби на паркані була правильна назва. Зрозуміла і загальноприйнятна.

ТИПОВИЙ ПОРТРЕТ СУЧАСНОГО ЗЛОЧИНЦЯ
(казочка місцевої сучасності)

О.Чорний

ПРОЗА
ПРОПЛІ

Жив-був собі хлопчик Слава. Нічим серед дітей не вирізнявся, хіба що змалку хист мав до малювання. Ще мав воду — все хотів, щоб було по справедливості. От лише справедливість в його розумінні якесь була вже тоді неправильна, некомуністична. Щоправда, з гордістю носив жовтентяtsky значок, з радістю вперше пов'язав пionerський галстук і був безмежно ображений, що старші товариши носили його в кишенні (про всяк випадок). Втім, за рік і сам грішив подібним яким. Закінчив школу. В інституті — як і решта студентів — навчався, інколи випливав в компанії, з ентузіазмом працював в будзагонах. Та мав все ту ж дитячу воду загостреного відчуття справедливості — дуже буквально розумів поняття соціалістичної демократії, плутаючи її з просто демократією, не розуміючи по наївності юнацькій, що є або соціалістична (тобто правильна), або буржуазна. А іншого не дано. За це мало не поплатився, посягнувши на святе. Мали необережність висміяти та товаришем начальство — тобто деканат та викладачі — в інститутському КВНі, через що Славік став автоматично злісним неуком і жодного заліку здати не зміг. І це вірно — якщо не розумієш політику партії та шефів, то бовдур, навіть якщо твоя голова заблічкою знань з різних предметів.

Вже тоді виявилася головна загроза суспільству з боку уже дорослого Славіка — розповсюдження зарази непокори, якою він разом з товаришем заразив студентів. І ті вдалися до нечесних дій: двічі захистили неука Славіка від виключення, на грани якого він знаходився. Наш герой навіть закінчив інститут, і більше того (кудись-то не туди дивилося всевидяча око партії), почав навчати та виховувати підростаюче покоління. Правда, недовго: СРСР настав кінець, а з ним настав фінал і хоч і не високооплачуваний, але ж гарантованій роботі. І от такі горе-спеціалісти Славіки — замість того щоб животі та на чистому ентузіазмі за копійки сіяти «добре і вічне» — подалися вільне плавання.

Як уже цілком сформований злочинець, працював мало не цілодобово, навіть вночі, адже вночі найлегше здійснювати злочини. Почав з того, що обирає церкви, дерути три шкіри з прихожан, реставрюючи та будуючи своїми брудними руками святе. Не гребував і торгівлею. Але головний злочин — коли він створив власний бізнес, то на саморобних (тому що зробив своїми руками) верстатах почав виготовляти меблі, чим наносив і тоді, і до цього часу, неправоруч шкоду економіці України, а особливо китайським виробникам. Працюючи сам, найняв десяток працівників, нещадно експлуатуючи їх, розбещує регулярно зарплатою. Та верх змушення — не дозволяє своїм працівникам працювати в релігійні свята! Цими діями наносить величезну шкоду державі, бо розвалює всю систему безробіття в Україні. А ще цей недолугий вчитель використовує свої знання педагога для власної наживи — організовував злочинну схему навчання у власному цеху хлопців, необтяжених професією, чим перекреслює щасливве майбутнє підростаючого покоління на біржі праці, обмежуючи щасливим людям свободу вештатися по забагатівках і т.н. і т.д.

А підвели його дитяча наївність та все те ж злочинне прагнення жити по справедливості. Саме вони вивели його в 2004 р. на майдан, де він їв наколоті апельсини разом з ПОРОЮ в наметах усіх півтора місяці, закривши свій бізнес, за свої (тобто, награбовані), гроші їздив спостерігачем на вибори в Луганськ. Після виборів був ініціатором створення товариства підприємців «Край», заснував газету. І що цікаво — навіть тут проявилася його бандитська суть: він не став навіть депутатом.

На чому ж попався затяжий рецидivist?

На тому, що захотів жити по закону — бізнес вів легально, за останній рік створив до десятка нових робочих місць, навчив кілька десятків спеціалістів. Щоправда, деякі з них не піддалися вихованню і стали-таки на правильний шлях — після навчання кинули глитая-експлуататора та почали свій бізнес по-правильному, тобто нелегально. Податки не платять, ніде не світяться, тому їх не пускають ідилічну картину вільної та демократичної України.

От за це наш злочинець кінцем під час чергової облави таки влетів. Навчав у цеху аж трох учнів. Їх належним чином допитали, пояснили істинну суть діяльності їхнього боса та зафіксували свідчення у вигляді акту. Підписати акт порушнику дали лише через кілька днів, бо на момент облави той знаходився за межами області. Мабуть, інтуїція підказала, що кара надзначене і справедливість восторжествує. Тому страх погнав аж на Волинь за новим обладнанням.

І ось він — момент істини. Щоправда, наставав цей момент на протязі місяця майже кожен день у вигляді походів у прокуратуру, суди та інші органи влади і закону. Але занадто далеко зйшов цей горе-ділок: нема щоб покаятися, замолити гріхи та вирішити питання полюбовно, тобто кого-небудь образити хабарем. Аж ні: почав скаржитися в усі інстанції аж до Президента, ще й втягнув у цю справу товариство «Край», намагаючись вислизнути з рук правосуддя випробуванням в студентські роки методом. Але зась — часи вже не ті. Це вам не майдан — влада в надійних руках! В руках правнуків Леніна, онуків Сталіна, дітей Кравчука та Кучми, вихованих на голodomорах 22, 33, 47 років, розстрілах, ГУЛАГАХ; загороджувальних загонах під Південно-Східною Україною, де полягали чи не всі славутчани за кілька днів боїв у штрафних арміях; розправах над шестидесятниками.

І в тих, великих справах, і в цій, маленькій для них, таких дітей, усьо по-чесному (як казав Попандопуло у відомому фільмі). Все в рамках закону! Но закони ж пишуть саме ті, хто всідів у своїх кріслах після розвалу Союзу, хто так любить Україну ось уже 90 років, хто провів саму чесну приватизацію і продовжує її до цих пір, хто створив надзвичайно чесний податок на ПДВ, який відшкодовується тільки своїм за невироблену продукцію. Пільги ветеранам та соціально незахищеним в кілька гривень, а собі — мільйонні — теж цілком законні.

А от для основних платників податку (себто, неолігархів Славіків) — тих, хто намагається не залежати від влади, хто створив собі робочі місця, або високомаліфікованим робітникам (тобто середньому класу) — закон